

President Henry B. Eyring

První rádce v Prvním předsednictvu

Jednejte ve vší píli

Máme se naučit své povinnosti od Pána, a poté jednat ve vší píli, a nikdy nebýt lenivými ani nedbalými.

Bratři, jsem vděčný za to, že dnes večer mohu být s vámi. A zaplavuje mne pocit pokory díky tomu, co vím o vaší věrné kněžské službě. Dnes večer bych rád mluvil o tom, jak být pilný ve službě Pánu. K tomuto rozhodnutí mne vedly nedávné zážitky.

Jedním z nich bylo i pečlivé studium úžasné nové brožurky pro Aronovo kněžství, o níž mluvil bratr David L. Beck. Nazývá se *Plným svou povinností vůči Bohu*. Když jsem četl o tom, co mají mladí muži dělat a kým se mají stát, a když jsem o tom přemítal, uvědomil jsem si, že to popisuje to, co president Brigham Young slíbil nositeli kněžství, který pilně slouží po celý svůj život: „Jedinec, který má podíl na kněžství a pokračuje ve věrnosti svému povolání, který se neustále těší z konání věcí, jež Bůh z jeho rukou požaduje, a během života pokračuje v konání každé povinnosti, si zajistí nejenom výsadu věci Boží přijímat, ale i poznání, jak je přijímat, aby mohl neustále znát mysl Boží.“¹

Před několika týdny jsem viděl nového jáhna, který se vydal na tuto stezku píle. Jeho otec mi ukázal schéma, které si jeho syn vytvořil a na němž byla zakreslena každá lavice v kapli, čísla označující jednotlivé jáhny, kteří

budou pověřeni roznášet svátost, a jejich trasa kaplí při podávání svátosti členům. Společně s otcem jsme se usmívali při pomýšlení na to, že tento chlapec, aniž by byl o to požádán, si vytvořil plán, aby si byl jist tím, že jeho kněžská služba proběhne úspěšně.

Rozpoznal jsem v jeho píli vzor, který obsahuje i nová brožurka *Povinnost vůči Bohu*. Spočívá v tom, že se naučíte, co od vás Pán očekává, naplánujete si, že to uděláte, svůj plán pilně zrealizujete a pak se s druhými podělíte o to, jak vás tato činnost změnila a jak požehnala druhým.

Onen jáhen si udělal schéma, aby si byl jist, že bude schopen vykonat to,

k čemu ho Pán povolal. Hned na začátku své kněžské služby ho Pán učil neustále se těšit „z konání věcí, jež Bůh z jeho rukou požaduje“.²

Další zážitek, který mne vedl k tomu, abych s vámi dnes mluvil o píli, spočíval v tom, že jsem sledoval jednoho muže téměř na konci jeho kněžské služby v tomto životě. Byl dvakrát biskupem. Poprvé byl povolán biskupem, když byl mladý, mnoho let předtím, než jsem ho potkal. Nyní byl již starší a byl uvolněn z povolání biskupa podruhé. Kvůli přibývajícím fyzickým omezením pro něj byla kněžská služba velmi obtížná.

Měl však plán, jak jednat pilně. Každou neděli, kdy mohl být na shromáždění, seděl poblíž lavice, která je nejbližší ke dveřím, kterými většina lidí na shromáždění svátosti přicházela. Sedl si tam včas, aby měl jistotu, že místo bude volné. Každý přichodící mohl vidět jeho láskyplný a přívětivý pohled, který vidávali, když sedával na pódiu jako jejich biskup. Jeho vliv nás hrál u srdce a pozvedal nás, protože jsme věděli, jakou cenu platí za to, aby mohl sloužit. Jeho biskupské povinnosti byly u konce; jeho

kněžská služba však neskončila.

I vy jste viděli takové příklady velkých služebníků v kněžství. Dnes večer se vám pokusím něco říci o tom, co jsem se o nich dozvěděl. Začíná to tím, že se učí poznávat, do čí služby jsou zapojeni a za jakým účelem. Když to-
muto v srdci porozumějí, zásadně to ovlivní jejich život.

Nejprve budu mluvit přímo k mladým mužům v Aronově kněžství. Pokud pocítíte velikost důvěry, kterou ve vás Bůh vkládá, budete pilnější. V brožurce *Povinnost vůči Bobu* je toto poselství Prvního předsednictva určeno vám: „Nebeský Otec ve vás vkládá velkou důvěru a spoléhá na vás a má pro vás důležité poslání, jež máte naplnit. Bude vám pomáhat, když se na Něho budete obracet v modlitbě, když budete naslouchat nabádání Ducha, dodržovat příkázání a zachovávat smlouvy, které jste uzavřeli.“³

Jan Křtitel se vrátil na zem znovuzřídit kněžství, jehož jste vy, mladí muži, nositeli. Držel klíče Aronova kněžství. A právě Jan byl tím, od koho se Ježíš nechal pokřtít. Jan věděl, kdo ho povolal. Řekl Pánu: „Já mám od tebe křtění býtí.“⁴

Když Pán poslal Jana, aby 15. května 1829 vysvětil Josepha Smitha a Olivera Cowderyho, Jan věděl, že kněžství Aronovo „drží klíče služby andělů a evangelia pokání a křtu ponořením na odpuštění hříchů“.⁵ Věděl, kdo ho povolal a kvůli jakému slavnému účelu byl poslán.

Vaše kněžství vám umožňuje žehnat a podávat svátost večere Páně členům Jeho Církve v dnešní době. Je to tatáž výsada, kterou Spasitel udělil Dvanácti apoštolům během své služby ve smrtelnosti. A totéž udělal, když po svém Vzkříšení povolal dvanáct učedníků, aby vedli Jeho Církev.

Sám Pán, jak je to popsáno v Knize Mormonově, zaopatřil symboly své nekonečné oběti a poželhal je a dal lidem. Když vykonáváte kněžskou službu, myslíte na Něho a na to, jakou čest vám tím projevuje. Budete-li na Něj pamatovat, budete odhodláni vykonávat tuto posvátnou službu – do té míry, do jaké to dokážete – tak dobře a věrně, jako ji vykonával On.⁶

Toto se může stát pro váš život vzorem, který posílí vaši schopnost být pilnými v každé kněžské službě, na kterou vás Pán připravuje a ke které vás povolá. Toto odhodlání vám pomůže připravit se na přijetí Melchisedechova kněžství, které se v dávných dobách nazývalo „Svatým kněžstvím podle řádu Syna Božího“.⁷

Nyní bych rád promluvil k těm, kteří byli povoláni a pocteni možností sloužit v kněžství Melchisedechově. Podobně jako Aronovo kněžství i kněžství Melchisedechovo znamená více než jen důvěra dělat to, co by dělal Pán. Je to výzva stát se takovým, jako je On. Toto je Jeho zaslíbení:

„Neboť kdokoli je věrný, aby získal tato dvě kněžství, o nichž jsem mluvil, a aby zveleboval povolání své, ten je posvěcen Duchem k obnovení těla svého.

Stávají se syny Mojžíšovými a Aronovými a semenem Abrahamovým, a církví a královstvím a vyvolenými Boha.

A také všichni ti, již přijímají toto kněžství, přijímají mne, praví Pán;

Neboť ten, kdo přijímá služebníky mé, přijímá mne;

A ten, kdo přijímá mne, přijímá Otce mého;

A ten, kdo přijímá Otce mého, přijímá království Otce mého; tudíž vše, co můj Otec má, mu bude dáno.“⁸

Existuje vzor jednání, díky němuž všichni nositelé kněžství toto slavné poželhání získávají. Jedním z míst v písmech, kde nám Pán tento vzor dává, se nachází ve 107. oddíle Nauky a smluv:

„Pročež, necht každý muž se učí povinností svým a necht se učí jednati v úřadu, do něhož je určen, ve vši pili.

Ten, kdo je nedbalý, nebude považován za hodna toho, aby obstál, a ten, kdo se neučí povinností svým a neproklazuje, že je hoděn uznání, nebude považován za hodna toho, aby obstál. Tak jest. Amen.⁴⁹

Máme se naučit své povinnosti od Pána, a poté jednat ve vsí píli, a nikdy nebýt lenivými ani nedbalými. Tento vzor je jednoduchý, ale není snadné ho následovat. Je pro nás velmi snadné ztratit pozornost. Čtení denních zpráv se může zdát zajímavější než příručka pro lekce v kněžství. Sednout si a odpočívat může být přitažlivější než domluvit si návštěvu těch, kteří potřebují naši kněžskou službu.

Když zjišťuji, že mne od kněžských povinností odvádějí jiné zájmy, a když mé tělo prosí o odpočinek, zavolám na sebe těmito povzbudivými slovy: „Pamatuj na Něho.“ Pán je náš dokonalý příklad píle v kněžské službě. Je naším vůdcem. On nás povolal. Kráčí před námi. Vyvolil nás, abychom Ho následovali a přivedli s sebou i ostatní.

Dnes večer na Něho pamatuji, a srdce se mi plní dojetím. Dnes je sobota večer před velikonoční nedělí, kdy vzpomínáme na Jeho Vzkříšení. Pamatuji na Jeho příklad z předchozích dnů.

Z lásky ke svému Otci a k nám připustil, aby trpěl více, než je smrtelník schopen snést. Řekl nám, co od Něho

tato nekonečná oběť vyžadovala. Jistě si pamatujete tato slova:

„Neboť viz, já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpět, jestliže budou činiti pokání;

Ale jestliže nebudou činiti pokání, musejí trpět stejně jako já;

Kteréžto utrpení způsobilo mně, dokonce Bohu, největšímu ze všech, že jsem se chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu – a přál jsem si, abych nemusel pít ten hořký kalich a mohl se stáhnouti –

Nicméně, sláva buď Otci, a já jsem vypil a dokončil jsem přípravy své pro děti lidské.⁴¹⁰

Z kříže na Kalvárii Spasitel prohlásil: „Dokonánoť jest.“⁴¹¹ Pak Jeho Duch opustil Jeho tělo a Jeho smrtelné ostatky byly láskyplně uloženy do hrobu. Tím, co vykonal v duchovním světě během tří dnů před svým Vzkříšením, nám dal ponaučení, na které vzpomínám, kdykoli jsem pokoušen myslet si, že jsem v Jeho službě dokončil nějaký obtížný úkol a zasluhuji si odpočinek.

Spasitelův příklad mi dává odvahu jít dál. Jeho práce ve smrtelnosti skončila, ale vstoupil do duchovního světa, odhodlán pokračovat ve svém slavném díle spasit duše. Zorganizoval práci věrných duchů, aby zachraňovali ty, kteří se ještě mohou stát podílníky milosrdenství, jež je k dispozici skrze Jeho smírnou oběť. Vzpomeňte na

slova ze 138. oddílu Nauky a smluv:

„Ale vizte, z prostředku spravedlivých zorganizoval své síly a určil posly oděné mocí a pravomocí a pověřil je, aby vyšli a přinesli světlo evangelia těm, již byli v temnotě, vpravdě všem duchům lidí; a tak bylo evangelium kázáno mrtvým.

A vyvolení poslové vyšli, aby oznamovali milostivý den Páně a vyhlášovali svobodu zajatým, kteří byli svázáni, dokonce všem, kteří budou činiti pokání z hříchů svých a přijmou evangelium.⁴¹²

Kdykoli na Něho pamatuji, je pro mne snazší odolat pokušení chtít si odpočinout od své kněžské práce. Jistě jsme na Něho pamatovali i dnes, a proto jsme zde, abychom se učili svým povinnostem a byli odhodláni ve vsí píli dělat to, co jsme slíbili, že dělat budeme. A díky Jeho příkladu vytrváme v úkolech, které nám v tomto životě dává, až do konce, a budeme odhodlaně činit vůli Jeho Otce na věky, podobně jako to činil a činí On.

Toto je Pánova Církev. Povolal nás a důvěřuje nám i přesto, že máme slabosti, o nichž věděl. Znal zkoušky, s nimiž se budeme potýkat. Věrnou službou a skrze Jeho Usmíření ale můžeme dospět k tomu, že si budeme přát to, co si přeje On, a budeme takovými, jakými být musíme, abychom žehnali těm, kterým v Jeho zastoupení

sloužíme. Budeme-li Mu sloužit dostatečně dlouho a pilně, budeme proměněni. Můžeme se Mu stát stále více podobnějšími.

Byl jsem svědkem tohoto zázraku v životě Jeho služebníků. Viděl jsem to před několika týdny v obývacím pokoji jednoho věrného nositele kněžství.

Znal jsem ho jako jáhna, otce, biskupa a člena předsednictva kůlu. Celá desetiletí jsem sledoval, jak svým kněžstvím pilně slouží Božím dětem.

Jeho rodina se shromáždila kolem něj v obývacím pokoji. Usmíval se a měl na sobě bílou košili s kravatou a oblek. Překvapilo mě to, neboť jsem za ním přišel, protože mi bylo řečeno, že podstupuje bolestivou léčebnou proceduru, která ho dosud nevléčila.

Přesto mě pozdravil tak, jak určitě zdravil stovky jiných návštěvníků během své celoživotní kněžské služby – s úsměvem. Přišel jsem mu pomoci v trápení, kterému čelil, ale jak se v kněžské službě často stává, byl jsem to já, komu se dostalo pomoci a kdo se něčemu naučil.

Posadili jsme se a příjemně jsme si povídali. Vyprávěl mi, jak se jeho otec staral o mou matku, když umírala. To jsem netušil. Tehdy jsem si uvědomil, že již jako chlapec se od svého otce – pilného nositele kněžství – naučil, jak pomáhat druhým. Tato myšlenka ve mně vyvolala pocit vděčnosti za chvíle, kdy jsem brával své malé syny na kněžské návštěvy, abych druhým přinesl útěchu a požehnání.

Po několika minutách se tiše zeptal: „Bylo by vhodné požádat o to, zda byste mi mohli dát požehnání?“ Jeho bývalý prezident kůlu, s nímž sloužil celá léta, mu pomazal hlavu olejem posvěceným mocí Melchisedechova kněžství.

Když jsem požehnání zpečetil, Duch Svätý mi dal poznat alespoň do určité

míry, co Pán pro tohoto věrného nositele kněžství již vykonal. Byl čistý, jeho hříchy byly umyty. Jeho povaha se proměnila, takže si přál to, co Spasitel. Neměl žádný strach ze smrti. Měl v srdci přání žít, aby mohl sloužit své rodině a ostatním dětem Nebeského Otce, které ho potřebovaly.

Odcházel jsem do noci s vděčností za to, že jsem byl svědkem Pánovy laskavosti vůči svým neochvějně pilným služebníkům v kněžství. Mění jejich srdce tak, aby si přáli to, co On, a aby jednali tak, jak by jednal On.

Zakončím touto radou určenou Pánovým služebníkům v kněžství. Přemístejte hluboce a pilně nad písmys a nad slovy žijících proroků. Vytrvejte v modlitbě o to, aby vám Duch Svätý zjevil povahu Boha Otce a Jeho milovaného Syna. Proste o to, aby vám Duch ukázal, co si Pán přeje, abyste dělali. A naplánujte si to udělat. Slibte Mu, že uposlechnete. Jednejte s předsevzetím, dokud nevykonáte to, o co vás požádal. A pak se pomodlete, abyste poděkovali za příležitost sloužit a vědět, co můžete udělat dál.

Svědčím o tom, že Nebeský Otec a Ježíš Kristus žijí. Jsou to vzkříšené a oslavené bytosti, které nás milují a které nad námi bdí. Nebeští poslové znovuzřídili klíče kněžství Proroku Josephu Smithovi. Tyto klíče byly v nepřerušované linii předány prezidentu Thomasu S. Monsonovi. Tyto klíče drží každý žijící apoštol.

Zanechávám vám své požehnání, abyste skrze Ducha pocítili velikost důvěry a zaslíbení, které jste obdrželi jako vysvěcení služebníci v kněžství v Pánově pravé Církvi, v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. *Učení presidentů Církve: Brigham Young* (1997), 128.
2. *Učení: Brigham Young*, 128.
3. *Fulfilling My Duty to God: For Aaronic Priesthood Holders* (brožurka, 2010), 5.
4. Matouš 3:14.
5. Viz Nauka a smlouvy 13.
6. Viz 3. Nefi 20:3–9.
7. Nauka a smlouvy 107:3; viz také Alma 13:1–9.
8. Nauka a smlouvy 84:33–38.
9. Nauka a smlouvy 107:99–100.
10. Nauka a smlouvy 19:16–19.
11. Jan 19:30.
12. Nauka a smlouvy 138:30–31.

